

EMISIUNEA EUROPEI LIBERE DESPRE DISIDENTII DIN ROMÂNIA

La microfon N.C. Munteanu. Sumarul emisiunii de astăzi: Un nou document ajuns în Occident, semnat de disidentul Nicu Stăncescu. Radicalizarea regimului Ceaușescu; Opinia publică israeliană, despre situația din România. Colaborează Ș. Orăscu și Jean Steiger.

Regimul lui Nicolae Ceaușescu, care vrea să controleze totul, pare din ce în ce mai puțin capabil să se autocontroleze și să-și controleze reacțiile. În aceste reacții sunt atât de necontrolate, atât de vanitoase, atât de lipsite de inteligență, încât aruncă o lumină încă și mai crudă, încă și mai demascatoare asupra acțiunilor acestui regim care nu respectă nici cele mai elementare drepturi ale omului, nu-și respectă semnătura pusă pe documente internaționale, nu-și respectă nici măcar propriile legi. E un lucru pe care-l știe oricare român care a cerut vreedată în mod public respectarea Constituției RSR, aceea pe care a jurat chiar președintele RSR. Să revenim la greșeli.

Dna Doina Cornea e atât de strict supravegheată, încât nu se poate intra în contact cu dânsa pe nici o cale. Renumele dnei Cornea în Europa e, dacă nu mai mare, în mod sigur mai onorabil decât cel al lui Nicolae Ceaușescu. Opinia publică internațională intră în alertă, iar regimul de la București e din nou arătat cu degetul. Diplomații care încearcă s-o întâlnească pe dna Doina Cornea sunt bruscați. Fapta se află la luțea și, din nou, regimul e pus la stâlpul infamiei. E un cerc vicios în care ai senzația că regimul Ceaușescu se complăce cu o anumită voluptate căreia nu-i pot zice decât proteste. N-ar fi oare mai inteligent ca dna Doina Cornea să fie lăsată să vorbească la telefon cu membrii familiei și cu oricine dorește să stea de vorbă cu dânsa din străinătate? N-ar fi normal să primească și să trimită scrisori? Să primească un pasaport? Ar fi normal, dacă undeva, acolo sus, ar fi măcar un pic de minte. Din nenorocire, nu e. Deloc. Și atunci, în cazul Doina Cornea, căpeteniile regimului primesc telegrame de la dna Danielle Mitterrand, soția președintelui Republicii Franceze. Din punct de vedere protocolar, adresantul e cu-

În studiourile Europei Libere de la München se realizează zeci de emisiuni despre soarta disidentilor din România FOTO: Arhiva personală Andrei Voiculescu

noșcut și trebuie să dea și un răspuns. Șase importanți membri de partid, fosti tovarăși de drum și de idei cu Nicolae Ceaușescu, au opinii diferite despre situația actuală în care se găsește România, diferite de fantasmemele în care plutesc Ceaușeștii și camarila lor. Răspunsul nu e o invitație la dialog. Răspunsul reprezintă amenințarea, insinuarea, acuzația, persecutarea membrilor familiilor semnatariilor, șicanele de tot felul, darea de pe lista ultimelor privilegii, unde altădată ocupau un loc mai în față, și - firește - Procuratura și Secu-

ritatea, stâlpii regimului și al unanimității cu ideile regimului. Cei șase vechi membri de partid rămân la opinii pe care le-au semnat și le-au făcut publice. Unidintre ei sunt oameni în vârstă, și atunci li se iau posibilitățile de îngrijire medicală. Alții sunt mutați din locuințele pe care le ocupau, cum s-a întâmplat mai întâi cu Alexandru Bărlădeanu, iar acum și cu Corneliu Mănescu, după cum informează agențiile de presă, operațiune care a generat, se pare, scene demne de un western... mai balcanic.

Dan Deșliu și-a așternut și el pe hârtie amara dezamăgire. Urmează? Anchete, microfoane, greva foamei. Internarea forțată, supravegherea permanentă, izolarea. Cum nici răutatea și nici chiar prostia nu sunt perfecte, iată, rudele și prietenii din Occident reușesc pentru câteva minute să vorbească la telefon cu Dan Deșliu și să afle că e în stare de completă izolare, practic arestat la domiciliu, nu poate ieși nici să-și cumpere pâine, poliștii câtă frunză, câtă iarbă, pe stradă, la ușă, în hol, în apartament. Greu de știut dacă aceste scurte convorbiri sunt sau nu tolerate sau chiar aranjate de Securitate, tocmai pentru a se afla că e acasă, că adică nu e la spital...

Și iată, un disident mai vechi revine în actualitate: inginerul Nicu Stăncescu. La 29 aprilie a.c. a fost reținut pentru câteva ore, iar la 3 mai din nou închis. Nu e prima oară când i se întâmplă acest lucru. Începând cu anul 1972, inginerul Nicu Stăncescu a trimis un mare număr de memorii și scrisori autorităților, președintelui Nicolae Ceaușescu, Comitetului Central, Guvernului, în care și-a expus opiniile, pe care și le-a asumat și semnat, despre toate problemele care frământă populația României, de la situația economică la situația drepturilor omului. Nu s-a descurajat nici atunci când a fost dat afară din slujbele pe care le avea și a fost trimis la munci mai de jos. A continuat să scrie, a dat interviuri unor ziare, posturi de radio și de televiziune. Ingerul Stăncescu e printre primii care în România au formulat necesitatea unei alternative la centralismul dictatorial românesc, necesitatea unor reforme de tipul celor introduse mai apoi în URSS de Mihail Gorbaciov. De altfel, inginerul Stăncescu a fost împiedicat să-i dea o scrisoare lui Gorbaciov în timpul vizitei pe care acesta a făcut-o în România. În ciuda hărțuielilor și șicanelor, inginerul Stăncescu e un om perseverent, care continuă să nu se teamă. Tocmai a ajuns în Occident un nou document semnat de el, un nou bilanș al situației în care se află România, document din care vă invităm să ascultați ample fragmente. Citește Emil Hurezeanu.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALUL ZILEI

În 11 mai, cuplul prezidențial, însoțit de alți oficiali, părăsea Bucureștii pentru două zile, cu destinația Mehedinți. „Vizita de lucru” s-a desfășurat după scenariul perfectat în atâția și-atâția ani. Ambasadorul Italiei la București oferea un cocktail.

desfășurau după un anumit tipic. Ceaușescu nu trebuia să întâlnească „neprevăzutul” în periururile sale.

Ceremoniile sosirii

Dis-de-dimineață, elicopterul folosit de cuplul prezidențial atingea pământul la nord de municipiul Drobeta Turnu-Severin. Constantin Dinu, prim-secretar al Comitetului Județean Mehedinți al PCR, le-a urat înalților oaspeți bun venit, în numele mehedințenilor.

(Continuare în pag. a II-a)

RESTITUIRI

Stenograma ședinței de lucru din ziua de 10 mai 1989 privind discutarea anteproiectelor Programului-Directivă și Tezelor Congresului al XIV-lea al Partidului Comunist Român

Ședința a fost prezidată de tovarășul Nicolae Ceaușescu. La ședință au participat tovarășii: Manea Mănescu, Ion Ursu, Constantin Olteanu, Rădu Bălan, Dumitru Popescu, Mitea Constantin, Emilian Dobrescu, Ilie Văduva, Mihail Florescu, Fulea Gheorghe, Nicolae Ionescu.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Programul-Directivă nu trebuie să depășească 40-45 de pagini, că aici pot fi câteva direcții de bază.

Tov. Manea Mănescu: Avem prezentate calitativ și după aceea cu cifre.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Chimia la paginile 6-7, iar pe urmă, mai încolo, iar se repetă, mai apare undeva. De asemenea, mai sunt și alte repetări.

De asemenea, ați pus același ritm de dezvoltare.

Tov. Manea Mănescu: Este o coincidență.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Este coincidență.

Ca un exemplu, cercetarea trebuie cuprinsă în 2 pagini.

Tov. Ion Ursu: Inclusiv perspectiva.

Tov. Nicolae Ceaușescu: Aici dăm câteva exemple orientative. Trebuie să-și facă planul de cercetare; nu putem intra aici în toate amănuntele.

Aceasta este numai ca un exemplu.

Să dăm orientarea generală pentru întreaga dezvoltare industrială.

După ce se reduce materialul, îl citim. Să dăm probleme de sinteză, problemele principale, mai cu seamă.

În problema manifestărilor principiilor comuniste de muncă și viață nu o să ne propunem acum să dăm

soluții, dar câteva orientări de bază trebuie să dăm, și ea se regăsește și în Programul-Directivă.

Trebuie să vorbim foarte clar, mult mai clar pe problema aceasta, a faptului că singurele venituri pot fi numai din muncă, a raporturilor dintre veniturile mari și veniturile mici, care în perspectivă trebuie să se reducă, și, probabil, în anul 2000, să ajungă de la 1 la 4.

Mai cu seamă, problema socială nu este formulată cel mai bine, adică faptul că noi trebuie să accentuăm satisfacerea. În raport de necesități, a unor cerințe pentru toți membrii societății, în mod complet, și aceasta pe calea satisfacerii cerințelor sociale.

Să vedem cum formulăm mai bine toată această problemă, începând, desigur, în primul rând cu învățământul, că și avem un lucru foarte bun, inclusiv gratuitatea și organizarea lui, cu asigurarea locuințelor, în condițiile ca fiecare să dispună de locuință, problema sănătății, a ajutorului de copii, activitatea culturală.

Adică, câteva lucruri care în fond trebuie să fie rezolvate în general și să crească ponderea problemelor rezolvate de societate - nu creșterea veniturilor individuale, ci creșterea veniturilor sociale, în asigurarea de către societate, pentru că, în fond, aceasta trebuie să fie, că pe problema aceasta au fost și fâuritorii socialismului științific și trebuie de acum să perfecționăm și să accentuăm acest lucru.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

11 mai (Joi)

Soarele a răsărit la 5:52, a apus la 20:33

Luna a răsărit la 12:20, a apus la 2:19

Sărbătoare creștină: Sf. Sfinții Mc. Mochie, Sf. Ier. Chiril și Metodie, apostolii slavilor

S-a întâmplat la 11 mai 1989

● În Insulele Canare (Spania), s-a organizat o reuniune internațională la care au participat oameni de știință și experți din 32 de țări. Pe agenda reuniunii a figurat studierea posibilităților de cooperare internațională în ce privește utilizarea resurselor marine ale Africii occidentale de către țările riverane.

● Un incendiu a izbucnit în camera mașinștilor a unei nave militare americane, provocând moartea a șase marinari și rănirea a altor cinci, a anunțat Ministerul Apărării al SUA. Având baza navală în Insula Guam, vasul se afla în momentul incendiului în Marea Chinei de Sud.

Roxana VINTILĂ

JURNALUL OMULUI SIMPLU

AIDA ȘI CIZMELE DE BLUGI

În prezent, o adolescentă în vârstă de 14 ani (cum aveam eu la Revoluție) nu concepe să nu aibă în garderobă măcar o pereche de jeans. Negri, albaștri, clasici, stretch, evazați... și lista poate continua. Însă înainte de Revoluția din '89 puțina lume avea „în dotare” blugi. Pe atunci, orice purtător de blugi era considerat șmecherit. Era clar: ori avea rude afară, ori el sau vreo dădă din rude făcea deplasări în străinătate. Pentru ceilalți, purtătorul de blugi reprezenta un om pe care nu puteai să-l eviți sau să-l ignori.

„Era îmbrăcat tot în blugi”, era o replică ce te făcea să te gândești cu jind la materialul albastru și scortșos. A, blugii trebuia musai să fie originali! Orice imitație, chiar și reușită, nu-i aducea purtătorului respectul și invidia dorită. O amărătură de pereche de pantaloni până la urmă putea să-ți deschidă niște uși sau chiar putea să indulcească tonul unora dintre funcționarii cu care aveai

treabă. Doar pentru că... aveai blugi. Undeva, în 1989, am avut ocazia să asist la o întâmplare care acum... pare o minciună cusută cu ață albă. Sau, mă rog, galbenă, ca de blugi. În acea perioadă, voleibalistă la CSS Buzău, participam la tot felul de turnee și de deplasări cu echipa mea.

Unul dintre turnee s-a desfășurat la Constanța, în primăvara lui '89. Ca de obicei, deplasările de la malul mării erau așteptate cu sufletul la gură, pentru că din acest oraș îți mai puteai cumpăra una-alta. Că deh, bisnița era în floare. Familiile vaporenilor vindeau, uneori fără prea mari ascunzișuri, tot ce aduceau aceștia de peste mări și țări. Ei, și dacă te cazai și la hotel cât stătea în Constanța, lucrul era deja aranjat. Filiera: turistă - cameristă - recepționeră - rudă de vaporean aducea satisfacții la greu.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

11 MAI

Dimineața, decis să nu încerc varianta prin Ina, fiindcă n-ar duce la nici un rezultat: sunt convins că ea (sau el) s-ar deroba. Pe la 9.00 merg la Uniune, unde îl găsesc pe Viorel Știrbu, își spăla mașina în fața clădirii. Surpriza de a vedea la colțul clădirii un bulevard nou (tăiat recent) cu o circulație trecând pe lângă zidul Casei Scriitorilor. Din Piața Romană în Griviței - noua arteră a fost botezată în derădere „bulevardul celor două w.c.-uri” (la cele două capete se află, realtente, două toalete publice), Uniunea a scăpat de demolare ca prin urechile acului, dar încă nu e sigur, unii spun că lângimea noii artere n-ar mulțumi, „ei” se așteptau la ceva încă mai „spatios”, așa că s-ar putea să mai comande o bandă... După 9:30 vine și Dere cu suita (toți vicepreședinți, secretari). În echipa lui Gromiko e și secretarul general al Uniunii Scriitorilor Sovietici, Carpov, care ar urma să facă o „vizită de curtoazie” la Uniunea noastră. În ultima clipă însă vizita a fost amânată „sine die”, și fără explicații. Reușesc așadar să vorbesc cu Dere, care se arată receptiv. Îi cerusem mai mult un sfat, să văd cum reacționează, eventual să mă ajute să cer o audiență la Mitea. Mă asigură că va vorbi el personal. Nu e nevoie să merg eu, să-i las doar o cerere pentru călătorie. Crede că e un moment favorabil pentru Uniune, a mai rezolvat și alte situații similare, chiar recent, peste capul celor de la Cluj, spre pildă plecarea lui Adrian Popescu, căruia secretarul Sasu îi refuzase avizul în mod cu totul nejustificat. În 48 de ore el i-a exonerat toate formele și Popescu a plecat în Italia, așa cum și-a dorit. Am sentimentul că nimerisem bine, deoarece Dereul, care a fost mai multe zile la Cluj, s-a întors căcat pe coadă în vanitatea proprie de vanitatea, mai mare, a secretarului cu propagandă.

(Continuare în pag. a II-a)

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

„Sibiu, trista sărăcie a socialismului românesc“

În La Repubblica de la 6 martie, Giuseppe Smorto trimite o corespondență de la Sibiu și ne împărtășește impresiile sale despre oraș și despre oamenii lui în articolul: „Sibiu, trista sărăcie a socialismului românesc”. Vizita la Sibiu a fost ocazionată de meciul amical dintre naționalele României și Italiei. La 29 martie 1989, pe Stadionul Municipal din Sibiu, în fața a 20.000 de sibiieni, România a învins Italia cu 1-0, golul fiind marcat de Ovidiu Sabău.

Iată câteva impresii despre Sibiu: „Serile la Sibiu se termină repede. Sibiu, pământul lui Dracula și al lui Ceaușescu, inima Transilvaniei, dar și a contradicțiilor românești. La ora zece seara, televiziunea se termină cu un teletext. Începe cu un program dedicat dezvoltării industriale, muzică patriotică, obișnuita apariție a Conducătorului... Ne plimbăm pe străzi fără să auzim vreun zgomot din case, nici răsăte, nici strigătele vreunui tată nervos. Trei ore de televiziune pe zi, doar sămbăta și duminica statul socialist mărește durata programului. Sibiu se stinge încet, încet, ca în vremuri de război, ca în vremuri de teroare”.

În continuare se arată în articol că Sibiu este „guvernat” de Nicu Ceaușescu, care a primit acest frumos cadou de la părinții lui, dar și că în Sibiu românii conviețuiesc împreună cu minoritățile maghiare și germane.

Străzile de la periferia Sibiului sunt populate, oferă un tablou cu căruțe trase de cai, țărani cu unelte rudimentare, lozinci scrise în onoarea președintelui și a soției sale. Jurnalistul a văzut și lucrările pentru crearea centrelor centre agroindustriale care, în opinia lui, sunt construite pentru a lovi minoritatea maghiară.

În ceea ce privește relațiile cu cetățenii străini: „Apropierea e dificilă,

Zăriștii occidentali fotoseau deplasările ocazionale de meciurile de fotbal pentru a se documenta despre realitățile României FOTO: Jurnalul foto

orice contact cu un străin trebuie anunțat Poliției în 24 de ore. La fel și în privința schimbului valutar la negru: spre deosebire de alte țări socialiste, e greu să găsești pe cineva care să-ți schimbe bani. Dar tipul care riscă vrea dolarii la un curs de zece ori mai mare decât cel stabilit oficial”.

Abordează apoi și problema alimentelor, observând că în piață există fructe și legume la prețuri rezonabile, dar și cozi la brânză și la ouă. „În jurul Sibiului sunt unități agricole de producție. Coadă este doar la brânză de capră și la ouă. Carne o găsești într-un fel de cantină populară pe care un străin o privește cu mare stupeoare. Cum, pentru el, la hotel există iaurtul cel mai proaspăt, friptura cea mai fragdă, plăcinta cea mai gustoasă... La cantină se servește o supă cu o bucățică de carne grasă în mijloc; pe urmă o tocană cu cartofi. Apa minerală s-a terminat, se poate bea doar un suc de

vișine”. Una peste alta, imaginea Sibiului este una tristă, obosită și resemnă, pigmentată cu mici bucurii care țin de normalitatea umană, printre ele fiind filmele străine și fotbalul: „Să popor închis și opresat dorește să asculte o voce care vine din afară. E coadă și în fața fotografiilor unor actor englez, poți fura un poster cu fotbalistul olandez Marco van Basten. Normalitatea unui oraș obișnuit: bunici care își iau nepoții de la grădiniță, o țărăncă batrână care vinde buchetele de violete, un infirm care cerșește. Plăcerea de a avea lucruri venite din lumea occidentală: pungi colorate de plastic, figurate, automobile. Cine câștigă la pronostoc. Așa curge viața la Sibiu, capitala Transilvaniei. Dar România a bătut Italia. Aplauze pentru Nicu Ceaușescu!”.

InfoMina

Analiză și control în Valea Jiului

În aprilie 1989, o brigadă complexă de la București, formată din reprezentanți ai CC al PCR, ai CC al UTC, ai Sindicatelor, ai Comitetului de Stat al Planificării, precum și reprezentanți ai diferitelor ministere, acțiune condusă de Ștefan Andrei - viceprim-ministru, și, totodată, președinte al Consiliului Economic - s-a deplasat în Valea Jiului pentru „o analiză complexă la fața locului” a situației din minierit. Brigada era însoțită de zăriști de la Știința, Știința Tinerețului, România Liberă, Munca și alte publicații centrale. În baza acestei

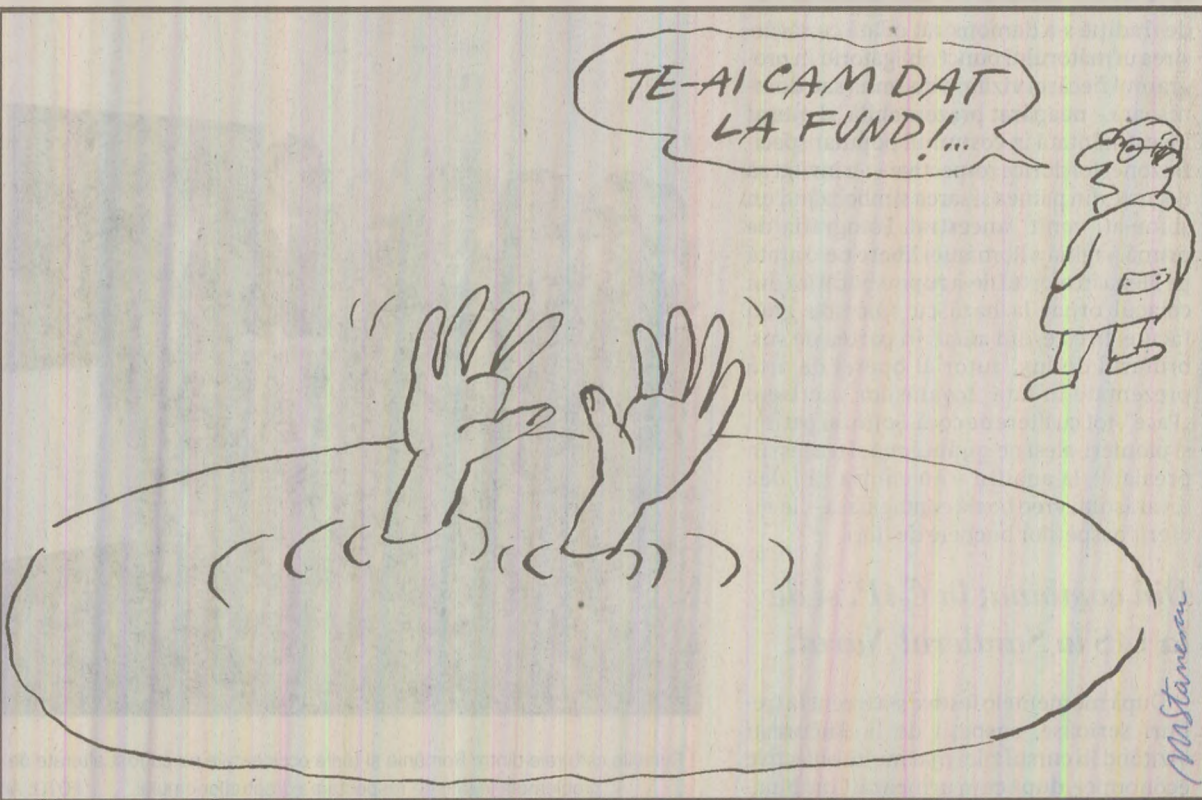
analize, urma ca membrii echipei - mulți cu funcții de conducere și putere de decizie în instituțiile pe care le reprezentau - să dea o mână de ajutor minerilor, pentru a crește producția de cărbune. Pe scurt, să contribuie la realizarea și depășirea planului anual și a celui cincinal din domeniul mineritului.

Utilaje învechite

Prima problemă pe care au ridicat-o reprezentanții minerilor - directorii, secretarii de partid, preșe-

dinții de sindicat - a fost lipsa complexurilor miniere, a utilajelor de exploatare a cărbunelui și a pieselor de schimb pentru utilajele învechite aflate în subteran. În general, lipsa instalajilor, utilajelor și materialelor care proveneau din import și pe care întreprinderile miniere nu le mai primeau de ani buni. Instalațiile vechi erau descompletate, uzate, multe de nefolosit. Fără aceste utilaje, productivitatea muncii era redusă la nivelul muncii manuale.

(Continuare în pag. a II-a)

Să discutăm despre tinerețe, dragoste și... răspunderi!

Într-o dezbateră organizată de revista Cinema cu elevii Liceului de matematică-fizică nr. 3 din București, acolo unde se filmase, cu un an în urmă, o bună parte din „Declarație de dragoste”, film aflat în topul preferințelor spectatorilor în acea perioadă și a cărui temă constituia, de fapt, tema dezbaterii respective.

„De ce v-a plăcut acest film? Ce și, mai ales, cum a reușit să comunice spectatorilor? Ce v-a nemulțumit? Ce așteptați, în general, de la un film cu și despre tineri? Ce sugesții ați vrea să faceți cineștilor noștri?” Cam acestea erau întrebările adresate elevilor liceului respectiv. Printre participanții la „examinarea” elevilor se numărau scenaristul filmului „Declarație de dragoste” – scriitorul și profesorul George Șovu, regizorul Nicolae Corjoc și actrița Teodora Mares. Dezbateră a început cu „Aveți cuvântul!”.

Au venit și reacțiile elevilor... Diana Oană, clasa a XII-a P: „Pe mine m-a animat, m-a bucurat gândul că este un film despre noi. Uneori suntem puțin uitați, puțin împinși cu un „să mai creșteți”, iar acest film cu noi pe tot ecranul mi-a dat senzația că toți și-au amintit de noi. Și eu am jucat acolo. Fără regie, fără motor, fără machiaj, dar am jucat propria mea dragoste. Se spune mereu că la vârsta aceasta «iei un piramidon și-ți trece». Să fie oare chiar așa? Filmul mi-a plăcut și pentru că a fost turnat într-o bună parte la noi în liceu. E poate un orgoliu de elev al acestui liceu, dar acesta este adevărul. Voiam să văd dacă-mi recunoștea școala în film, liceul meu (observați, spun al meu, că este și al meu!). Da, l-am recunoscut”. Mihai Popescu, clasa a XII-a I: „Filmul «Declarație de dragoste» mi-a plăcut, deși cred că putea fi și mai bun (raportat la ce așteptăm noi de la un astfel de film). (...) Cred că se poate învăța din acest film cam ce înseamnă adevăratul respect în iubire. Mulți ne simțim «în cer» sau «cu inima pe foc», mă rog, fiecare simte în felul lui, dar

nu știe cum să «traducă» altuia ceea ce simte. De aceea cred că pentru Alexandru și Ioana, eroii filmului, ar fi fost binevenit un prieten, o prietenă, cărora să li se confeseze”. (...) Cristina Piper, clasa a XI-a M: „De ce mi-a plăcut filmul «Declarație de dragoste»? Pentru că-mi doresc o astfel de dragoste, frumoasă, limpede și curată, încărcată de emoții puternice și de clipe pe care le trăiești cu maximă intensitate o singură dată în viață. Există și momente pe care aș fi dorit să le văd în film, întocmai cum apar ele în romanele scriitorului George Șovu. Dar probabil că aceste lucruri nu și-au găsit loc în scenariu. De fapt, nu știu cum se scrie un scenariu, mai ales după o carte. Ce se alege pentru film și ce se lasă deoparte?”.

Scenaristul George Șovu care avusese o intervenție substanțială în cadrul dezbaterii a povestit, la un moment dat: „Într-o scrisoare primită la redacția revistei Cinema, un coleg al dumneavoastră de la Liceul «Nicolae Tonitza» spunea că cei doi, Ioana și Alexandru, reprezintă un ideal pentru ceea ce ar trebui să fie frumos în viața voastră, a tinerilor. Dar, se întreba el, se întâmplă cu foarte mulți dintre noi așa ceva? Nu ajungi așa de ușor la ideal. Nici cei doi eroi nu ajung, nu se știe ce se va întâmpla cu ei în continuare, căci, dacă s-au văzut la mare după o vreme, nu înseamnă că ei vor rămâne neapărat împreună. Deocamdată, eu mă gândesc ce să fac cu ei într-o viitoare carte, pe care o intitulez «Dimineața iubirii». Poate imi dați sugestii în legătură cu Alexandru și Ioana, ce să fac cu ei mai departe...”. Elevii în cor: „Să nu-i despărțim!”. Era, după cum se scria și în revista Cinema acum 20 de ani, vârsta uniformelor și a Ghidanelor, a străngerilor timide de mână și a săruturilor furtive, a micilor crize de independență și a marilor crize de independență, a marilor planuri de viitor, a purității și a entuziasmelor.

Roxana-Ioana ANCUȚA

Filmele anilor '80 promovau o tinerețe „morală și demnă”, fără excese adolescente de nici un fel

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Îi ceruse să fie primit, iar Sasu i-a transmis că nu e liber, nu e în sediu, e pe teren și alte pretexte. Atunci Dere a lăsat vorba secretarei că mai rămâne câteva zile și poate fi găsit la cutare număr de telefon, tov. Sasu urmând să-l anunțe când e, în fine, „liber” și dispus să-l primească. Or, Sasu nu l-a mai căutat, iar Dereul, pique sur le vif, zice că în alte județe e primit imediat de primul secretar, iar cel cu propaganda îl însoțește peste tot, îl invită la masă etc. etc. Numai Clujul, ca todeauna, e fudul și arrogant. Îmi spune apoi să-l mai caut, dar nu săptămâna viitoare, când va fi la Galați, ci peste vreo zece zile. Speră să mă poată ajuta. Auzise și el că aș fi depus formulă de plecare definitivă, ba unii l-au „informa” că aș fi și plecat din țară... Ies de la el tocmai când e anunțat oficial că vizita lui Carпов va avea totuși loc, după-amiază.

Văzut, tot la Uniune, pe Deșliu, proaspăt întors din State, unde se zvonise că a rămas. A dat, înainte de întoarcere, un interviu la „Vocea Americii”, destul de dur. Intră la Dere cu aplomb, îmi aminteste de un actor american din filmele despre epoca prohibiției, poate unul care îl interpreta pe Al Capone, elegantă americană, nițel desuetă, pantofi cu scârț, culoare stridentă, bot foarte ascuțit, genul mitocan. Ochelarii negri îi măresc aerul interloper, foarte „cinematografic”. Pare că deține mari secrete și astfel sfidează, prin întoarcere în țară, orice zvonuri, lăsând să se înțeleagă că s-a întors fiindcă aici nu mai poate dura mult actuala situație și că e preferabil să fie „acasă”, pentru „atunci”. Or, tocmai această speculație și combinațiile ce s-ar putea ghici sub ea, îl scoate din sărite pe oficiali. Mai mult, el irltă prin simpla lui întoarcere – prezentă, ei ar fi preferat să-l stie „dincolo”, căci exilul, fiind departe, e preferabil unei prezențe incomode. – Lungă discuție

cu George Bălăiță, la el acasă, unde mă invită la o cafea: Thomas Mann, Miller, Strindberg, Bjornson (din care editează acu’ o serie, la „Cartea Românească”). Îmi face o bună impresie, iar el încearcă să reînnoadă afecțiunea de altădată, care ne apropiase în lunga călătorie Turcia-Grecia făcută împreună. Îi văd și colecția de tablouri, multe de Vasile Grigore, cu care e amic, dar și altele. Mircea Zăciu, Jurnal IV, București, Editura Albatros, 1998, p. 437-439

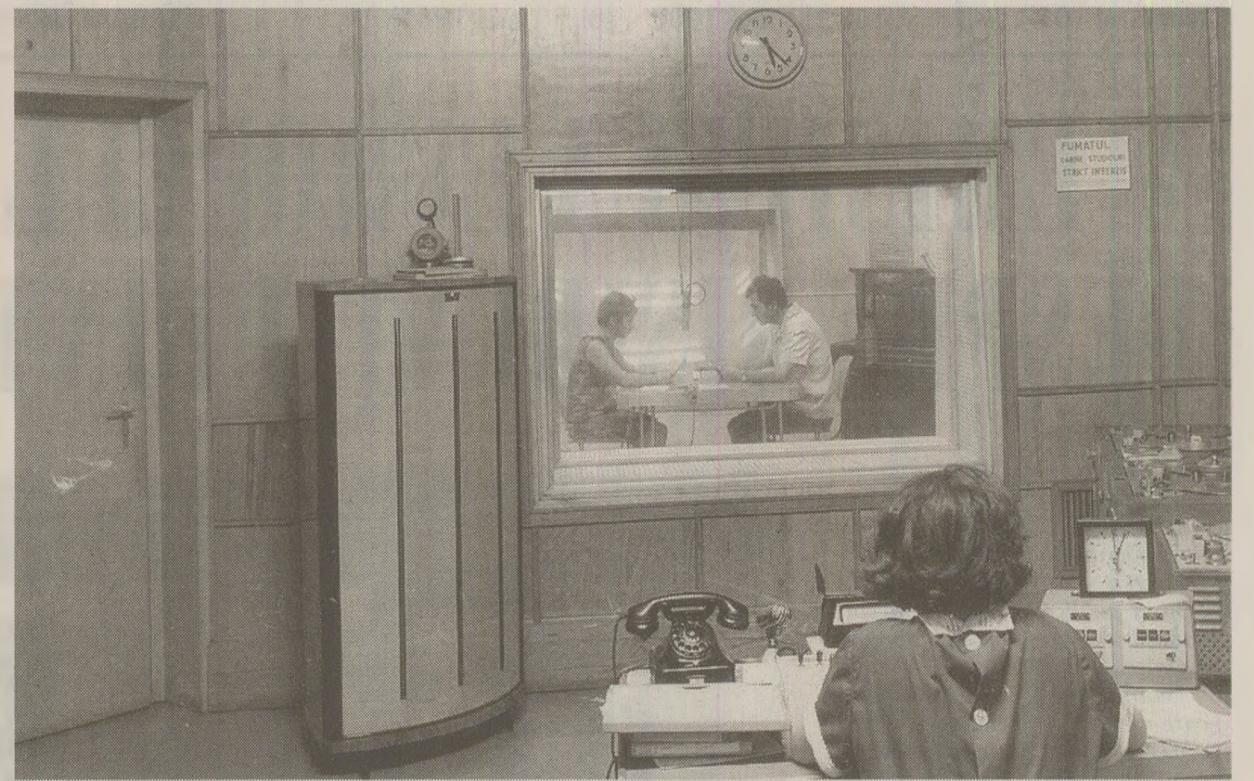
O vizită la Iulia (tot mai pământie) și la Florin Mugur. După apariția volumului, aproape că nu mai stăteam de vorbă. Ei se plâng de foarte multă singurătate, le-au plecat aproape toți prietenii. Da, în timpul din urmă, fiecare se zăvorăște în sine însuși – în familie, dacă are – sau într-o singurătate care devine surghiun.

Florența Albu, Zidul marilor (Pagini de jurnal) 1970-1990, București, Cartea Românească, 1994, p. 411

ARTICOLUL ZILEI

RITM RADIOFONIC

Intrată în faza sa de maturitate, radiofonia duce mai departe inițiative anunțate încă în perioada începuturilor, dându-le, acum, o semnificație cu mult mai evidentă. Astfel, alcătuirea zilei, săptămânii, lunii radiofonice se întemeiază pe o concepție, pe un punct de vedere atent, deopotrivă, la felurile înfățișări ale realității și la coordonatele ce guvernează orizontul de așteptare al ascultătorilor. Valorificând așadar sugestia de natură diversă, metronomul programului evidențiază emisiuni cu durată variabilă, de la cele extinse de-a lungul a câtorva ore, la cele acoperind doar câteva minute, contract de viteză menit să dea relief ansamblului și să țină în alertă atenția publicului. Radioprogramul diminetii, Orele serii, De la 1 la 3 fac parte din prima categorie. Consemnări – din cea de a doua. Aceeași „repartiție” și în cazul transmisiunilor culturale. Aici, redacția muzicală, în primul rând, propune în cicluri bine coordonate, sinteze cuprinzătoare asupra diferitelor genuri în care comentariul, dezbateră, difuzarea de știri și interviuri stau în bună vecinătate cu înregistrările sau transmisiunile directe. Un elocvent exemplu îl constituie, în acest sens, Concertele săptămânii (vineri, între orele 18:00-20:45), ghid excelent pentru toate categoriile de public, „școală” de informare și formare a acestuia. Ultima ediție s-a oprit, ca de obicei, asupra concertului Filarmonicii „G. Enescu” (dirijor Cristian Mandeal) și a realizat, apoi, o avizată trecere în revistă a celorlalte aspecte ale actualității muzicale, cu firesc accent

Calitatea emisiunilor radiofonice constituia „prioritate zero” pentru responsabilii Propagandei

FOTO: Arhiva Radiodifuziunii Române

asupra concertelor camerale, dintre care Integrala cvartetelor de coarde de W.A. Mozart, inaugurată miercuri, în sala Radio, de cvartetul „Serioso”, se anunță ca un adevărat eveniment. O asemenea experiență poate fi urmată și îmbogățită cu contribuții specifice, și de celelalte secții culturale ale radioului, ca expresie directă a realizărilor remarcabile din domeniul literaturii, artelor plastice, artelor spectacolului. Din categoria emisiunilor „mici” (10 minute), momentul poetic de

seară are o verificată audiență. Performanța ciclului constă în mobilitatea demonstrată de alcătuirea sumarelor. Luni. Poeme antologice în lecturi antologice ne-a oferit o reală surpriză: pagini din crâmbia lui Blaga (Munte vrăjtit, Naștere, La cumpăna apelor, Belșug) în rostirea autorului și două titluri din Coșbuc (Noapte de vară, Mama) interpretate de actorul George Calboreanu. Repertoriul radiofonic se îmbogățește mâine seară cu premiera Scorpia (10 minute), momentul poetic de

prețarea unui grup de actori cunoscuți publicului pentru felul în care au dat viață operei shakespearene nu numai la microfon, ci și pe scenă: Dana Dogaru, Ion Caramitru, George Constantin, Dan Condurache. Sămbătă după amiază, la Teatrul scurt, tot o premieră: O întâmplare de demult de Liviu Rebreanu. La sfârșit de săptămână propune săptămânii reportajul Un debut pentru eternitate: Mihai Eminescu în revista „Familia”. Ioana MĂLIN România literară, nr. 19/1989

Analiză și control în Valea Jiului

(Urmare din pag. 1)

Adevărul este, că, până spre sfârșitul anilor '80, în mare parte, complexe de exploatare minieră (este vorba de instalațiile folosite în subteran pentru exploatarea stralului de cărbune) erau importate din Polonia. La începutul anilor '80, pentru a nu mai risipi valuta pe importuri (se știe că toată valuta trebuia musai să meargă la plata datoriei externe), Ceaușescu a dat ordin inginerilor și proiectanților români să găsească soluții pentru a produce în țară aceste utilaje. Ușor de zis, greu de făcut. Totuși, diversele componente ale utilajelor au început să fie proiectate și produse în multe întreprinderi din țară. S-a copiat la greu modelul complexului polonez, care, la rândul lui era conceput după modelele occidentale, în special după cele germane și cele englezești.

Lanțul slăbiciunilor

Dar, cu acest prilej, membrii brigăzii de la București aveau să afle că Unio Satu-Mare nu putea finaliza și livra complexele miniere, pentru că lipsea unul dintre motoarele electrice ale instalației. Care motor se producea la Electroputere Craiova. Ziaristii și-au propus să meargă pe firul „slăbiciunilor”. Astfel au aflat că, la Craiova, motorul cu pricina nu se putea realiza, pentru că lipsea o anumită sârmă de cupru pentru bobinare. Care sârmă se producea la Zalău. Aici, sârmă cu pricina nu se putea

produce, pentru că lipsea un anumit lac, ce trebuia aplicat, pentru izolare. Care lac se producea la o întreprindere din Pitești. Aici, lacul necesar nu se mai putea produce de câțiva ani, pentru că lipsea o anumită substanță, din gama de polimeri, care trebuia adusă din import. Numai că „mama polimerilor”, Elena Ceaușescu, dăduse ordin să nu se mai importe substanța în cauză, ci să se producă în țară, „cu mijloacele noastre, tovarășii”. Care mijloace existau doar pe hârtie, adică, doar în rapoartele pe care le primise Elena Ceaușescu de la unii cercetători, de la diverse comisii etc. Care cercetători și comisii nu îndrăzneau să-i spună în față, tovarășii academicien dr ing. – mama polimerilor” – că România nu are instalațiile și nici materia primă necesare pentru producerea acestei substanțe și că nu are rest să

investim noi în astfel de instalații și de tehnologii, pentru că am ieși mult mai ieftin dacă am importa aceste substanțe de la producători tradiționali din străinătate. Rezultatul: la Unio Satu-Mare zăceau depozitate tone de utilaje scumpe, atât de necesare celor din Valea Jiului și din celelalte centre miniere, dar de nefolosit în lipsa buclucășului motor electric. Nu știu cum s-a rezolvat până la urmă această problemă. Ceea ce știu este că, întorși la București, nici unul dintre ziaristii prezenți la această acțiune nu a putut publica în ziarele la care lucrau nici măcar un rând despre adevărata situație a complexelor miniere, o situație atât de simplă de rezolvat într-o societate normală. Dar, ce mai era normal în România anului de grație 1989?

Alexandru BOARIU

JURNALUL OMULUI SIMPLU

AIDA ȘI CIZMELE DE BLUGI

(Urmare din pag. 1)

Și turistului care pleca din orașul de la malul mării cu produsul visat – blugi, adidas Puma – o nebulonie, tricou cauciucat – cine nu a auzit e clar că e prea tânăr, ceas electronic cu șapte melodii – și ruda de vaporean, care strânge banul la ciorap sperând să devină cel puțin Onasis. Una dintre colegile de turneu, voleibalistă și ea, dar la Râmnicu

Sărat, ne-a vorbit tot drumul de la Buzău la Constanța de... o pereche de cizme. Și nu orice fel de cizme, ci o pereche de cizme de blugi. Urma, când ajungea în Constanța, să-și vadă visul cu ochii. Un văr de-al unui unchi, de nepot din rudă prin alianță, i-ar fi adus... nu cizmele, ci materialul din care să-și confecționeze cizme cum n-a văzut Buzăul. Mă rog, Râmnicu-Săratul, dar e un amănunt mic! Și minunea s-a întâmplat. Vărul

din unchi de nepot prin alianță i-a adus o gioarsă pe care nu ai fi pus-o nici în cușca unui câine, dacă nu ar fi avut un mare merit. Era denim. Era de material de blugi! Tot drumul Constanța – București, Aida, căci ea era colega cu pricina, ne-a descris cu lux de amănunte cum vor fi ele. Cizmele. Nu-mi mai amintesc mare lucru din model, însă rețin că două echipe de volei, cu antrenor cu tot, au ascultat, preț de patru ore, cum

și le va face. La ce cizmar „Unul de lux – să nu-mi strice materialul, că-l omor!!!”, amenința Aida. Și când le va purta... Mai la vară așa, să nu se vadă blugii”. Și... tot așa, Aida am traversat Bărgănelul, Aida visa cu ochii deschiși la minunea de cizme de blugi. De fata cu gânduri mărețe nu mai știu nimic. Cât despre cizme... nici atât! Chiar așa. O fi apucat să-și facă cizmele? Sau a greșit cizmarul?

Magda COLGIU

(Urmare din pag. 1)

Garda, alcătuită din militari, găzdi patriotice și membri ai detașamentelor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei (PTAP) le-a prezentat onorul. Respectul față de tradiție s-a demonstrat odată cu săvârșirea următorului punct obligatoriu în programul fiecărei vizite: o doamnă sau domnișoară – neapărat prezentabilă, și musai investimantată în costumul popular specific zonei folclorice respective – i-a invitat să deguste din pâinea și sarea simbolizând un „bine-ăți venit” ancestral. Fotografia de primă pagină a României libere ne-o arată pe Elena în efortul de-a rupe o bucățică din colacul ornat la bază cu spice de grâu făcute, firește, din aluat; în partea de sus, brutarul de lux, autor al operei de artă prezentate în fața „tovarășilor”, scrisese „Pace”, tot cu litere de cocă. Șoimi ai patriei și pionieri, aleși pe sprânceană și trimiși în prealabil, la analize – nu cumva să-i dea tovarășului vreo boală contagioasă –, le-au oferit ospăților buchete de flori.

Din combinat la CAP, și de la IAS la Șantierul Naval.

După momentele festive s-a trecut la treburile serioase, ospății de la București vizitând în cursul zilei mai multe obiective economice, după cum urmează: Combina-

JURNALUL ZILEI

Relațiile culturale dintre România și țările occidentale nu au fost alterate de disputele politice, sau de problemele legate de respectarea drepturilor omului FOTO: Arhivele Naționale

tul chimic „Drobeta”, unde, teoretic, Elena Ceaușescu ar fi trebuit să priceapă mai multe și mai repede din explicațiile gazdelor decât „Tovarășul”, de vreme ce excela tocmai la chimie; au urmat întreprinderea Electrocentrale Drobeta Turnu-Severin, o fermă vegetală a Cooperativei Agricole de Producție Opreșor, Întreprinderea Agricolă de Stat (IAS) Rogova, Întreprinderea de Construcții Navale și Prelucrări la Cald din Drobeta Turnu-Severin. Peste tot – același scenariu: sosirea, omagiile aduse de „oamenii muncii” musafirilor; prezentarea unor informări despre stadiul realizării planului, a exporturilor și alte amănunte tehnice de ministru de resort și alți „factori de răspundere”, secondați de director; urma nelipsita secțiune „indicații prețioase”, unde Ceaușescu dădea sfaturi, încuraja, iar la final felicită gazdele „pentru munca desfășurată” și mulțumea pentru primire; în final, directorul mulțumea pentru mulțumiri și pentru onoarea de-a fi vizitați, și își lua noi „angajamente” în numele „colectivului”.

Seara dedicată partidului

Seara, cei doi s-au întâlnit cu membrii Biroului Comitetului Județean Mehedintzi al PCR. Au vorbit primul secretar Constantin Dinu și Nicolae Ceaușescu. „În acest cadru a continuat analiza efectuată în cursul zilei, scria România liberă, în unități

industriale și agricole, stabilindu-se, pe baza concluziilor desprinse, măsurile ce se impun pentru ca județul Mehedintzi să-și îndeplinească, în condiții cât mai bune, sarcinile deosebite ce-i revin în planul pe 1989, din programele prioritare, din prevederile actualului cincinal.” Ce concluzii a desprins cu-adevărat Ceaușescu, numai el și, poate, Elena să fi știut. Ce a spus la întâlnire era destinat urechilor „oficiale”. Ca de obicei, din presă, oamenii obișnuiți au aflat... că e loc și de mai bine.

Monarhia, neamintită în public, dar cercetată de istorici

Joi, 11 mai, venea după miercuri, 10. În 1989, mijloacele de informare în masă nu mai pomeneau că 10 Mai fusese pentru mai bine de opt decenii ziua națională a României monarhice. Despre familia regală, în public nu se vorbea. Ca în mai toate cazurile, și acesta se înscrisa în logica tipică regimului, care-ar putea fi rezumată prin „să se facă, dar să nu se știe, sau măcar să nu se spună cu voce tare”. Academicianul Dan Berindei, la acel moment cercetător la Institutul de Istorie „Nicolae Iorga”, lucra în 1989 la o monografie despre Carol I. Volumul despre întâiul Rege al românilor figura ca temă în planul

de studiu al Institutului. N-a apucat să fie tipărit în acel an, din motive ținând de „laboratorul” cercetării istorice. A fost publicat imediat după Revoluție, cu modificări mici și neesențiale pentru economia generală a lucrării, după cum își aminteste domnul Dan Berindei.

Zilele teatrului italian

Mai multe zile, iubitorii artei dramatice avuseseră ocazia să vadă spectacole în interpretarea actorilor din Peninsula, aduse în România cu ocazia „Zilelor teatrului italian.” Manifestarea se înscrisa în acțiunile diplomației culturale. În cheiere, la 11 mai, Luigi Amaduzzi, ambasadorul Republicii Italiene la București a oferit un cocteil. Șeful misiunii italiene în capitala României era diplomat de carieră. Se născuse la 22 martie 1937, la Napoli, și era absolvent al Universității din Roma. Intrase în corpurile diplomației culturale. În cheiere, la 11 mai, Luigi Amaduzzi, ambasadorul Republicii Italiene la București a oferit un cocteil. Șeful misiunii italiene în capitala României era diplomat de carieră. Se născuse la 22 martie 1937, la Napoli, și era absolvent al Universității din Roma. Intrase în corpurile diplomației culturale. În 1963 și a urcat treptele firește ale carierei. În 1967 a fost numit secretar doi la Ambasada de la Londra, iar în 1969 – prim-secretar al misiunii din capitala URSS. A mai ocupat posturi în Centrula de la Roma și la ambasada din Washington D.C. Înainte de a fi acreditat la București, ocupase patru ani postul de ambasador al Italiei la Amman. Misiunea în capitala României a început-o la 12 noiembrie 1988 și a încheiat-o în 1991. Cristina DIAC

BARCELONA, VEDETA CUPEI CUPELOR

Cupa Cupelor, ediția 1988-1989, a deschis seria trofeelor câștigate de echipa lui Johann Cruyff. După 10 ani „dream-teamul” catalan s-a reunit pe Nou Camp pentru un meci aniversar FOTO: Gustav Nacarino / REUTERS

Cupa Cupelor a fost prima competiție continentală intercluburi care și-a desemnat câștigătoarea în primăvara anului 1989. Ultimul act al întrecerii s-a consumat la 10 mai și a fost găzduit de Stadionul Wankdorf din Berna. Protagoniste: Barcelona și Sampdoria Genova. Pregătită la acea vreme de marele Johann Cruyff, formația catalană a câștigat destul de lejer, cu 2-0, profitând și de faptul că italienii au avut mai mulți jucători indisponibili. Golul lui Julio Salinas din minutul 4 le-a tăiat aripile genezeșilor, care n-au mai avut puterea să recupereze. Cea de-a doua reușită a Barcelonei a venit însă abia cu zece minute înainte de final, când

Luis Lopez Rekarte, recent introdus pe teren, l-a învins și el pe goalkeeper-ul italian. La ora partidei de la Berna, cele două echipe aveau în componență nume cu greutate, începând chiar cu apărătorii buturilor. Dacă poarta spaniolă era „păzită” de Andoni Zubizarreta, de cea italiană răspundea Gianluca Pagliuca. Apoi, în echipa catalană mai evoluau, printre alții, Amor, Lincker și Beguiristain, toți sub comanda căpitanului Jose Ramon Alexanco, cel care câțiva ani mai târziu avea să-și înceapă cariera de antrenor în România, la Universitatea Craiova și la FC Național. Cât despre Sampdoria, este suficient să ne amintim că avea în

atac un cuplu de poveste: Gianluca Vialli - Roberto Mancini. Dacă în finală nu au avut prea mari probleme, drumul spaniolilor până în ultimul act nu a fost tocmai lipsit de emoții. În primul tur, Barcelona a trecut de islandezii de la Fram Reykjavik, însă a fost la pas să fie eliminată în runda a doua de formația poloneză Lech Poznan. Băieții lui Cruyff au mers mai departe doar datorită victoriei la loviturile de departajare. În sferturi și semifinale, catalanii i-au trimis acasă pe danezii de la Aarhus, respectiv pe bulgarii de la TSKA Sofia. De partea cealaltă, Sampdoria a trecut în primele două tururi de IFK Norrköping (Suedia) și Carl Zeiss Jena (RDG). În

sferturi însă, echipa pregătită în acea perioadă de Vujadin Boskov a dat piept cu Dinamo București. Prima manșă s-a disputat în Ștefan cel Mare și s-a încheiat nedecis, 1-1. „Alb-roșii” au ratat victoria în ultimul minut, fiind egalat de un gol al lui Gianluca Vialli. Reușita italianului s-a dovedit în cele din urmă decisivă, pentru că returul din Peninsula s-a terminat tot cu o remiză, însă de data aceasta albă. Au urmat semifinalele, unde genezezii i-au învins chiar pe deținătorii trofeului, belgienii de la FC Malines, obținând biletele pentru ultimul act. În urma victoriei cu Sampdoria, Barcelona a devenit prima echipă (și a rămas și singura) care a

cucerit de trei ori Cupa Cupelor, competiție desființată zece ani mai târziu. De altfel, cu patru trofee în vitrină, gruparea blaugrana deține recordul absolut al acestei întreceri. La rândul său, formația italiană s-a revanșat chiar în sezonul următor, 1989-1990, câștigând Cupa Cupelor după o finală cu Anderlecht. Pentru catalani, confruntarea de la Berna a reprezentat începutul perioadei de glorie, în care, sub bagheta lui Johan Cruyff, Barca a câștigat patru titluri de campion consecutiv, iar în 1992 a cucerit pentru prima dată în istorie Cupa Campionilor, culmea, tot după o finală cu Sampdoria. Delia GOMOESCU

DIN PRESA EXILULUI

Uzinele Autobuzul au furnizat rable către transportul public din Kiev

Uzinele Autobuzul au vândut troleibuze la Kiev 140, frumoase, confortabile și încăpătoare. Numai că, spune Radio Moscova, „unele subansambluri ar fi de dorit să fie de calitate mai înaltă, mai ales motoarele de tracțiune, amortizoarele hidraulice, sistemul pneumatic”. Neajunsurile sunt înlăturate „operativ”. 16 specialiști români de la Autobuzul lucrează permanent la Kiev ca cele 140 să funcționeze. Dacă plata specialiștilor intră în costul vânzării, oricare ar fi prețul inițial, RSR tot în pagubă este și va fi pe zi ce trece. Alt cursur, „Scările, prea înalte, ridică greutatea pasagerilor în vârstă și copiilor”. De fapt, sovieticii n-au înțeles. Sub Ceaușescu, cine nu muncește nu umblă! Principiu elementar. Din moment ce nu-s în câmpul muncii, nu se cade să mai consume și benzină. E suficient să mănâncă și respire. Cât privește copiii, sunt tineri, n-au decât să alerge, că le face bine!... Drept care scările se fac înalte...

Lupla, nr. 122/1989
Arhiva Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, Fond Dan Culcer

La 10 mai a avut loc, la Londra, o întâlnire consacrată satelor românești. Sedința s-a ținut la Royal Institute of British Architects și a fost prezidată de Rod Hackney, directorul în exercițiu al Institutului Arhitecților Britanici și consilier personal al principelui Charles în probleme de arhitectură. Participanții, arhitecți, ziaristi și reprezentanți ai unor organizații interesate de conservarea patrimoniului european, au discutat despre crearea în Marea Britanie a unei acțiuni pe linia celor lansate în Belgia, Franța și Elveția. Din afara Angliei au fost invitați de organizatoarea Jessica Douglas-Home, pentru a vorbi despre adoptarea satelor, responsabilul belgian al operației, „Villages roumaines”, Paul Hermant, și Sanda Stolojan, președinta LDHR. Sunt speranțe serioase ca și Anglia să adopte în curând 2.000 de sate românești, acțiune ce ar putea fi patronată de însuși Prințul Charles, cum scria de curând ziarul Sunday Telegraph.

Lupla, nr. 122/1989
Arhiva Institutului Național pentru Memoria Exilului Românesc, Fond Dan Culcer

tv 11 mai 1989

19:00 Tejeurnal
19:25 Pe drumul înfăptuirii noii revoluții agrare
De la experiment la producții de vârf generalizate
Documentar
Redactor Emanuel Isopescu
19:45 Idei în acțiune
Spiritul gospodăresc în examen cotidian
Redactor Emilia Diaconu
20:05 Laureați ai Festivalului național „Cântarea României”
Redactor Silviu Gavrilă
20:40 Tinerete - educație - spirit

19:25 Pe drumul înfăptuirii noii revoluții agrare
De la experiment la producții de vârf generalizate
Documentar
Redactor Emanuel Isopescu
19:45 Idei în acțiune
Spiritul gospodăresc în examen cotidian
Redactor Emilia Diaconu
20:05 Laureați ai Festivalului național „Cântarea României”
Redactor Silviu Gavrilă
20:40 Tinerete - educație - spirit

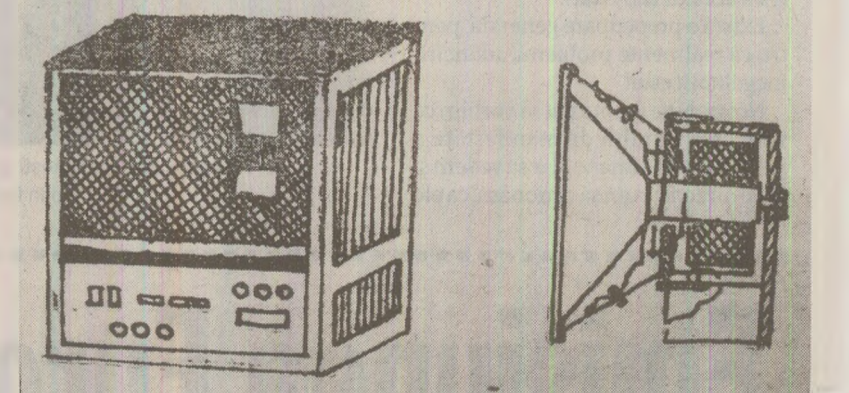
vremea

Vremea a fost predominant frumoasă și a continuat să se încălzească ușor, iar cerul a fost variabil, mai mult senin în jumătatea sudică a țării. Au căzut averse de ploaie spre sfârșitul zilei și în cursul nopții pe locuri în nord-vestul și în nordul țării. Vântul a suflat slab până la moderat. Temperaturile maxime au fost cuprinse între 16 și 26 de grade, ușor mai ridicate în sud-vestul și în sudul țării,

revoluționar
Invățământul - un drept suprem, o datorie revoluționară
Redactor Ion Chitulescu
21:00 Film serial. Cei care nu dispar
Producție a Televiziunii bulgare
Premieră pe țară
Cu: Eljana Popova, Atanas Atanasov, Ștefan Danailov, Emilia Radeva, Kostia Tonev, Vera Delceva, Anna Petrova, Anton Karastoinov, Aneta Petrovska
Regia Nedelcio Cernev
Episodul 2
21:50 Tejeurnal
22:00 Închiderea programului

amintiri

IMPORTANT
IN CADRUL COOPERATIVEI „TELEPRECI-ZIA” PLOIEȘTI, prin unitatea din str. Gheorghe Doja nr. 148, telefon 971/46437, se repară toate tipurile de difuzoare și stații de amplificare.

Atelierele de reparații electronice erau la mare căutare în 1989

Minuturi

Cu brățară la mână (pl.) - Prim ajutor... la plajă!
VERTICAL: 1) Fenomenul de criză - Mircea cel Bătrân... pentru marinari. 2) Combătută cu fermitate. 3) Înălțat la coș - Gen de compoziție realizată cu multă artă. 4) Filtru de lumină - Vârful capului. 5) Tip de circulare. 6) Fals în acte care nu constituie o infracțiune (pl.) - Trasă din tranșee! 7) Pică cu tronc la inimă - Tip subțire (pl.). 8) Pregătiri obișnuite pentru drum (sg.). 9) Degajată în aut! - Semn de înmulțire - Izolat în laborator. 10) Prins între ciocan și nicovală (inv.) - Manual de fizioterapie.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Revista Rebus nr. 15/1989

DIN ARHIVA CC AL PCR

Program de măsuri pentru asigurarea desfășurării în bune condiții a campaniei agricole de vară - 1989

Potrivit indicațiilor și orientărilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului, președintele Republicii Socialiste România, campania agricolă de recoltare a cerealelor păioase și a celorlalte culturi de vară trebuie executată într-un timp scurt și fără pierderi, printr-o organizare exemplară a tuturor lucrărilor, într-un spirit de ordine și disciplină desăvârșită. Se vor recolta în această perioadă 3.610,7 mii hectare, din care: - orz și orzoaică de toamnă 705,3 mii hectare; - grâu și secară, 2.348,0 mii hectare; - orzoaică de primăvară 64,9 mii hectare; - în pentru ulei 80 mii hectare. Prin măsurile luate se va asigura recoltarea orzului și orzoiciei în două-trei zile, a grâului în șapte-opt zile, înul pentru ulei în patru zile. O dată cu efectuarea lucrărilor de recoltat se va acționa pentru eliberarea terenului de paie, în șase zile

la orz și 11-18 zile la grâu. Se vor însămânța culturi duble și succesive pe 2 milioane hectare, din care 500 mii hectare porumb boabe și la arat și pregătirea terenului. Toată producția de orz, orzoaică, grâu și celelalte produse de vară se preia în gestiunea și evidența Ministerului Contractării și Achiziționării Produselor Agricole, inclusiv semințe și fondul de retribuție. În acest scop se va pune la dispoziția Ministerului Contractării și Achiziționării Produselor Agricole și Achiziționării pentru Contractarea, Condiționarea și Ambalarea Semințelor magaziiile necesare din unitățile agricole socialiste și se va asigura paza prin organele de miliție. Orzul prevăzut pentru furajarea animalelor va fi depozitat la locurile de consum stabilite și va fi luat în gestiune de Ministerul Contractării și Achiziționării Produselor Agricole prin întreprinderile de nutrețuri concentrate. Acolo unde este necesar, bazele de recepție vor asigura platforme pentru solarizare.

În fiecare unitate agricolă și consiliu unic agroindustrial, Ministerul Contractării și Achiziționării Produselor Agricole va asigura un impeternic al statului. Pentru transportul producției din câmp se vor asigura zilnic 660 mii tone capacitate, din care 79 mii tone de la Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor. Mijloacele de transport vor lucra până la ora 12 noaptea, astfel încât toată producția recoltată să fie transportată, în aceeași zi, din câmp. Mijloacele de transport auto vor fi coordonate de responsabili de la Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor pe consiliu unic agroindustrial și unități. Transportul produselor din câmp la bazele de recepție se va efectua pe itinerarii stabilite sub supravegherea organelor de Miliție. După încheierea recoltării grâului și orzului pe județ se va acorda 50% din retribuțiile în natură cuvenite. În scopul efectuării la timp a

lucrărilor din campania agricolă de vară se vor lua măsuri de mobilizare a întregii forțe de muncă de la sate și a celorlalți oameni ai muncii, pentru a executa concomitent cu recoltarea culturilor de vară și însămânțarea culturilor duble, lucrările de întreținere la prașitoare și legume, efectuarea udărilor, recoltarea furajelor, transportul și administrarea ingreșămintelor organice și chimice, amendamentelor, scarificarea și efectuarea arăturilor adânci de vară. Pentru buna desfășurare a campaniei agricole de vară se va constitui un comandament central, comisii județene conduse de secretarul cu probleme de agricultură, comisii pe consiliu unic agroindustrial de stat și cooperatiste și pe unități agricole, formate din activiști de partid și de stat, care vor coordona întreaga activitate. Arhivele Naționale, Fond CC al PCR - Cămin, dos. nr. 35/1989

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Căutăm femeie îngrijire copil mic, în zona Titulescu.
Căutăm femeie cunoscătoare de limba germană, pentru îngrijire copil de 5 ani, condiții foarte bune, zonă ultracentrală.
Căutăm persoană externă, pentru îngrijire copil, zona Piața Miniș. Între orele 18-21.
Întreprinderea Recoop încadrează prin concurs economist și lucrător, gestionar magazin distribuție jocuri.
Caut femeie pentru ajutor menaj. Aștept provincia și asigur locuință.
Pentru îngrijirea a doi copii mici, căutăm persoană și din provincie.

VÂNZĂRI
Vând, la preț convenabil, dulapuri cu trei uși, canapea, fotolii, măsuțe, televizor, frigider, covor persan nou.
Vând canapea extensibilă, fotolii, oglindă venețiană, bibliotecă combinată penel, covor persan, mașină de spălat, transformator, cuier, măsuță.
Vând Fiat 850, în stare perfectă,

televizor Grigorescu, pățut pentru copii. Telefon după ora 18:00.
Vând radiocasetofon VEE, aparat de măsură, televizor Lux, servicii Rosenthal pentru 12 persoane, diverse obiecte.
Vând apartament patru camere decomandat, confort 1, două grupuri sanitare, parchet, alte îmbunătățiri (penultimul etaj, două lifturi), la preț convenabil, Șoseava Pantelimon, Morarilor.
CUMPĂRĂRI
Cumpăr cauciucuri 175 x 70 x 14 sau 165 x 16, Ford Taurus 1600, genți Lada, piese Fiat 132.
Cumpăr frigider în stare perfectă, cu capacitate mare, cu congelator separat. Rog sunați numai după ora 15:00.
Cumpăr radiocasetofon auto marca consacrată, absolut nou, amortizoare Renault 16.
Cumpăr patru-cinci camere vilă, eventual care necesită reparații (singur) curte, gaze, posibilități garaj.
Cumpăr Homecomputer Spectrum, joystick, programe.

CURSUL CALCULAT DE BANCA NAȚIONALĂ A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA			
CURS ÎN LEI	OFICIAL	NECOMERCIAL	COMERCIAL
1 dolar SUA	4,17	9,0	14,93
1 liră sterlină	7,04	14,78	25,20
1 dolar australian	3,51	6,26	11,97
100 șilingi austrieci	31,44	67,85	112,55
100 franci belg-luxemburg	10,56	22,80	37,82
1 dolar canadian	3,52	6,86	12,61
100 coroane daneze	56,82	122,62	203,42
100 de franci elvețieni	284,14	535,55	888,43
100 mărci finlandeze	98,91	205,20	354,13
100 franci francezi	65,47	141,30	234,30
100 de mărci RFG	221,04	477,07	791,41
100 drahme grecești	2,59	5,60	9,29
100 rupii indiene	26,26	56,68	94,02
1 liră irlandeză	5,91	12,75	21,15
1 shekel nou israelian	2,27	4,90	8,13
1.000 lire italiene	3,02	6,53	11,16
10.000 de dinari iugoslavi	3,84	8,29	13,76
100 yeni japonezi	3,12	6,25	11,16
100 coroane norvegiene	60,99	131,47	218,10
100 guldeni olandezi	196,05	423,13	701,93
100 escudos portughezi	2,62	5,76	9,56
100 pesetas spaniole	3,27	7,10	12,75
100 coroane suedeze	65,09	140,47	233,03
1.000 lire turcești	2,04	4,41	7,31